

se je nasmehnil, vstal je in skupaj sta šla po zlatih stopnicah vedno više in više, v samo sveto nebo...

Ko so šli zjutraj ljudje k maši, so našli cigančka Čenka zmrznjenega ob cesti. Njegove roke so se krčevito oprijemale cestnega kamna, glavo je imel naslonjeno na prsi in še v smrti se je smehljal. Beli sneg je bila njegova mrtvaška postelj in burja mu je pela zadnjo pesem. Tako je umrl ciganček Čenko na sam sveti večer in nikogar ni bilo, ki bi se jokal za njim...

Adolf Šinkovec:

Pot k polnočnici.

*Gremo k polnočnici;
zvezde se blesté,
k tihi molitvi
so sklenjene moje roké.*

*Po smrekah je sneg;
veje se klanjajo,
v vetru pozdanzajo,
beli slapovi se sujejo v breg;
priroda sveto pesem šepeče,
mesečina ko božji je smeh.*

*Jezus, daj miru nam, daj sreče,
ko boš stopil na zemljo z neba
v polnočni lepoti naših gorá!*

Gustav Strniša:

Legenda.

*reden mati je Marija
z Jezuščkom v Egipt prišla,
je vojakov kompanija
domek njen obkročila.*

*Ni bila še daleč Mati,
prav lahko bi jo došli,
pa začuli so za vrati,
da kolovrat Njen brni.*

*»O, brezskrbna ta Družina,
saj nas čaka kar doma,
Mati prede pač za Sina,
ki tak kralj naj bo sveta?«*

*Star vojak pred hišo deje
bratcem svojim in na dver
spet potrka, se zasmije:
»Danes jim bo slab večer!«*

V hiši prede še glasneje
muca prede, da brni,
»Zdaj dovolj mi je te prejel!«
se poveljnik oglasi.

Dioje sam na vrata bije:
»Dolgo čakamo na vas!«
In zakolne, ko zaopije:
»Kar vlomite, že je čas!«

Se vojaki korenjaki
v šibka vrata zaletе,
kakšni so tečaji taki,
da kar v prah ne odlete?

Naposlèd le zmaga sila,
a kolovrat še brni.
»Kam si se, Marija, skrila,
božje Dete, kje si Ti?

In rednik vaš, Jožef stari,
kam si Ti, tesar, jih skrili?
Kje kolovrat je? V omari?
Saj se pravkar je glasil!«

Spet tedaj zaprede mačka,
bela muca se reži.
»Ej, ti mačka mehkotačka,
se norčuješ iz ljudi?!

Le kar brž jo pograbite,
z njo na zanki na drevo,
in se dalje poberite,
da begunci ne uteko!«

Muca bela, muca mala
pa pri oknu skoči v noč,
že vojakom je zbežala,
najsij tekli so na moč.

Sveta je Družina zdrava
osem nevarnostim odšla.
Od tedaj pa muca prava
osaka dobro prestij znal

